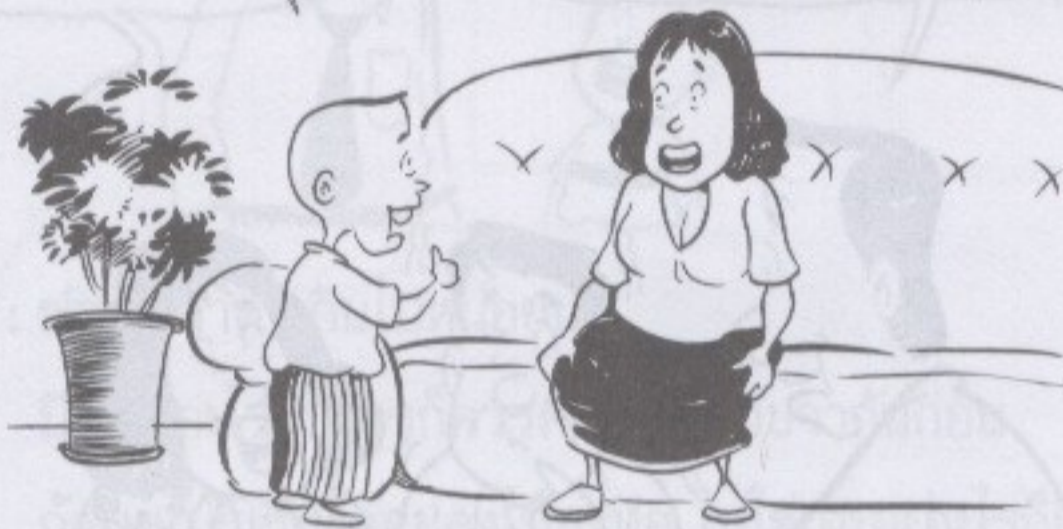

ถ้าไม่ช้อาย

ด.ช.ตั๋อยตีวิดวัยแปดขวบ รู้สึกสงสัยเป็นอย่างมากที่เห็นพ่อแม่อายุก็มากแล้ว แต่ทำไมตัวเค้ากลับอายุแค่แปดขวบเอง ช่องว่างระหว่างวัยดูมันต่างกันอย่างเหลือเกิน ช่างไม่สมเหตุสมผลเลย

วันหนึ่งแกปากคั่นๆ ถามแม่ว่า

แม่ครับ ผมถามจริงๆ เอะ ผมเป็นลูก-
แท้ๆ ของพ่อกับแม่หรือเปล่าครับ

ด.ช.ตั๋อยตีวิด : แม่ครับ ผมถามจริงๆ เอะ ผมเป็นลูกแท้ๆ
ของพ่อกับแม่หรือเปล่าครับ

แม่ : ทำไมลูกถามอย่างนั้นล่ะ
ก็ต้องเป็นสายเลือดเดียวกันอยู่แล้ว

ด.ช.ตั๋อยตีวิด : แล้วทำไมผมถึงอายุน้อยกว่าที่ควรเป็นล่ะ

แม่ : เอ้อ...เป็นเพราะพ่อของลูกเป็นคนช้ออายุมาก

ด.ช.ตั๋อยตีวิด : มันเกี่ยวอะไรด้วยล่ะครับ

แม่ : เกี่ยวมากเลย ถ้าเขาไม่ช้ออายุมัวแต่จืดๆ จ้องๆ
ไม่กล้าทำอะไรซะหลายปีล่ะก็

ป่านนี้ลูกต้องอายุสิบแปดเข้าไปแล้ว

สมศักดิ์ จ.นนทบุรี

นั่งรอหน่อย

สาวสวยคนหนึ่ง นั่งจิบเบียร์อยู่คนเดียวในมุมมืดของผับ ชิกอชัยเห็นเข้าก็รีบ
มาจับทันที

ชิกอชัย : สวัสดีครับ มานั่งคนเดียวอย่างนี้ ไม่เหงาบ้างหรือครับ

สาวสวย : เหงาสีคะ ถ้าไม่รีบไปไหนคุณกรุณานั่งเป็นเพื่อนดิฉัน
สัก 2 ชั่วโมงได้ไหมคะ

ชิกอชัย : ยินดีครับ ผมชอบนั่งกับคนสวยๆ อยู่แล้ว
แต่ทำไมต้องนั่ง 2 ชั่วโมงล่ะครับ

สาวสวย : เอ่อ..คือว่าสามีของดิฉันเป็นนักเลงคুমผับที่นี่คะ
ตอนนี้เขาออกไปธุระข้างนอก เห็นว่าอีก 2 ชั่วโมงจะกลับมา
ก่อนไปเขาบ่นว่าไม่ได้กระที่บใครมาหลายวันแล้ว
รู้สึกคันไม้คันมือและคันเท้ามาก
ดิฉันเห็นว่าคุณเหมาะสมดี
เลยอยากให้นั่งรอหน่อยค่ะ

ทัตต์จันย์ เฉลิมชัย

พูดความจริง

ลุงม่้งได้มาตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง บอกกับหมอว่าแกอ่อนเพลีย ไม่มีเรี่ยวแรง ไอมีเสมหะ บางครั้งก็หอบ

หมอ : โห! หลายนอย่างหลายอาการแบบนี้

สงสัยต้องตรวจเช็คร่างกายทุกส่วนทั้งภายนอกและภายในละ

หมอใช้เวลาในการตรวจเช็คอยู่ถึงสามชั่วโมง จึงกล่าวกับลุงม่้งว่า

หมอ : ลุงแข็งแรงดี ไม่เป็นโรคอะไรเลย เพียงแต่ถุงลมโป่งเล็กน้อยเท่านั้น เล็กนุหรืได้เป็นดี ส่วนอื่นไม่ว่าปอด หัวใจ ความดัน น้ำตาลในเส้นเลือดไม่มีปัญหาอะไร เราตรวจละเอียดยิบ ทุกส่วนในตัวของคุณเลย รวมแล้วสามพันบาทครับ

ลุงม่้ง : ผมว่าหมอดูตรวจไม่หมดมั้ง

ไม่อย่างนั้นทำไมคุณหมอถึงตรวจไม่เจอว่า

ทั้งเนื้อทั้งตัวของผมมีเงินแค่พันเดียวล่ะ

สมศักดิ์ จ.นนทบุรี

แก้แค้นตำรวจ

ขณะที่สุชนกำลังนั่งสัปหงกอยู่กับสุชาติ ก็มีโจรกลุ่มหนึ่งบุกขึ้นมา

โจร : ไอ้เสือบุก

สุชน : (สะดุ้งตื่นพร้อมสุชาติ) เฮ้ย...ไอ้ชาติ โจรปล้นไว้ย
รีบโทรแจ้งตำรวจเร็ว

สุชาติ : แกจะโทรแจ้งตำรวจทำไมวะ

สุชน : ไ้บ้า โจรปล้นก็ต้องแจ้งตำรวจสิวะ

สุชาติ : แกสิบ้า **ก็เราเป็นตำรวจกำลังเข้าเวรอยู่
แล้วก็นี่มันโรงพักนี่หว่า เสือกหลับเวร**

รักษ์ เมืองนรา

ทำบุญก็เฮอะ

โสภณีนางหนึ่งหลังจากเป็นเอดส์ตายแล้ววิญญาณก็ตกสู่เมืองนรก ท่านยมบาลได้ลงโทษให้ปั่นต้นจ้าว และเอาดอกแหลมแทงทุกวันๆ เพื่อชดใช้กรรมที่ผิดลูกผิดผิววันละหลายรอบ หล่อนรีบพูดประท้วงกับท่านยมบาลด้วยความน้อยอกน้อยใจ

โสภณีย์ : ท่านเจ้าขา...ไม่น่าลงโทษกันรุนแรงถึงขนาดนี้เลยคะ

คุณยาย : ที่สำคัญท่านก็ไม่มี ความยุติธรรมด้วย

ท่านยมบาล : ผิดศีลกาเมแล้วยังฆ่าคนอื่นทางอ้อมอีก ก็สมควรแล้วนี่

โสภณีย์ : แต่ดิฉันก็ทำบุญไว้เยอะเหมือนกันนะเจ้าคะ

ท่านยมบาล : บุญอะไรกัน

โสภณีย์ : ช่วงที่มีชีวิต ดิฉันก็ทำดี

ให้ผู้ชายขึ้นสวรรค์นับไม่ถ้วนแล้วนะสิคะ

ไม่เชื่อผมจะจับคนไปบอกใช้อะไรเลย

ประตู่ผี

กรม กองนาง

หมอเก่งจัง

ลูกเกิดไปพบแพทย์ที่คลินิกแห่งหนึ่ง

ลูกเกิด : สวัสดีค่ะคุณหมอ

(กล่าวพร้อมยกมือไหว้เมื่อก้าวพ้นประตูห้องตรวจ)

หมอ : สวัสดีครับ ถ้าเดาไม่ผิด ที่คุณมาพบหมอ
คงมีปัญหาเรื่องสายตาใช่ไหมครับ

ลูกเกิด : ว้าว! (อุทานด้วยความประหลาดใจ)

คุณหมอเก่งจัง คุณหมอรู้ได้อย่างไรคะ

หมอ : (ยิ้มมุมปากก่อนตอบ) **ทำไมผมจะไม่รู้ล่ะครับ**

ก็ที่คุณยกมือไหว้เมื่อสักครู่นะ มันคือตุ๋น

หุ้ย เมืองชล

ฟังภาษาอังกฤษออก

หลังจากฝึกหนักอยู่สามเดือน ฝูเกอกับใจดีก็ได้รับอนุญาตจากทางการให้
พักผ่อนสองอาทิตย์ ทั้งสองจึงชวนกันไปยิงนกที่เทือกเขาคุณหลุน พอเห็นนกบนต้นไม้
ใจดีก็ใช้ภาษาอังกฤษกล่าวกับฝูเกอว่า

ใจดี : แด่ อา เบิร์ด ออน เดอะ ทรี, ชู้ต เดม ควิกลี่
(มีนกบนต้นไม้ รีบยิงพวกมันเร็ว)

พวกนกพอได้ยินเสียงคนก็แตกฮือบินหนีไปหมด

ฝูเกอ : (ถึงกับหัวเสีย สบถขึ้นว่า) ทามาตี (ย.ม.)

เข่อสี่ เข่อสี่ (น่าเสียดายจริงๆ) สหายไม่น่าทำกะโตกกะตากเลย

ใจดี : (เถียงขึ้นว่า) ไม่... อ้าวกลัวว่าพวกนกมันจะฟังภาษาจีนออก
ถึงได้พูดเป็นภาษาอังกฤษไง

แต่ไม่นึกว่าพวกมันจะฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่องนี้

สมศักดิ์ จ.นนทบุรี

จนได้

หนุ่มนายหนึ่งเลิกงานกลับบ้าน เขามุ่งตรงไปที่โซฟา เปิดทีวีดูแล้ว

ตะโกนสั่งเมีย

ผัว : เอาเบียร์มาปกป้อง ด่วน! ชักช้าเดี๋ยวมีเรื่อง!

เธอเดินเอาเบียร์มาให้เขาโดยดี และเพียง 10 นาที

เบียร์กระป๋องนั้นก็หมด ใ้หนุ่มตะโกนอีก

ผัว : รีบเอาเบียร์มาอีกกระป๋อง ก่อนที่จะมีเรื่อง

คราวนี้เมียชักหงุดหงิด แต่เธอก็เอาเบียร์มาให้โดยดี

ใ้หนุ่มรักษาความเร็วได้อย่างดี 10 นาทีต่อมาเขาก็ตะโกนอีก

ผัว : เอ๊ย...ท่ามันใกล้จะมีเรื่องแล้วว้ย รีบเอาเบียร์มาด่วนเลย

คราวนี้เมียรักพิวส์ขาด

เมีย : ใ้ผัวเองช่วย เอาแต่ขี้เมาทั้งวัน ไม่ยอมช่วยชั้นทำงานบ้าน

แล้วยังมาทำงี้เง่าอีก ชั้นก็เหนื่อยเหมือนกันนะ จะเอาใจก็ว่ามา หา!

สามี : (ใ้หนุ่มหน้าซีดเหลือสองนิ้ว บ่นอุบอิบ)

ดูว่าแล้ว...มีเรื่องจนได้!

หุ้ย เมืองชล

โรคไมเกรน

ธงชัยไปพบหมอที่คลินิกด้วยโรคไมเกรน หมอแนะนำว่า

หมอ : โรคนี้แก้ไขได้โดยรีบกลับบ้านแช่น้ำอุ่นในอ่างอาบน้ำ
แล้วให้ภรรยาชดตัวให้ หลังจากนั้นก็พาเธอเข้าห้องนอน
มีเช็กซ์กับเธอ อาการจะหายทันที

หนึ่งเดือนต่อมาธงชัยมาพบหมอด้วยความลึงโลดใจ

ธงชัย : ผมหายแล้วครับหมอทั้งที่เป็นมาร่วม 10 ปี

หมอให้คำแนะนำที่ได้ผลจริงๆ ครับ

หมอ : หมอดีใจด้วย เมื่อไรถ้าอาการกำเริบก็ทำแบบนี้อีกนะ

ธงชัย : ครับหมอ อ้อ...ผมเกือบลืมไป

ห้องน้ำบ้านหมอสวยมากเชียวครับ

เผด็จม จ.ปราจีนบุรี

ความร้อนสูง

วียะดาดูปรอทวัดอุณหภูมิในร่างกายไม่เป็น แต่กระตะเอาไปวัดให้ผัวนาง
จากนั้นก็รีบตาลีตาเหลือกโทรไปหาหมอ กล่าวกับหมออย่างร้อนรนว่า

วียะดา : แย่แล้วค่ะคุณหมอ ช่วยกรุณามาที่บ้านของเดี๋ยนโดยด่วนด้วยค่ะ
ตอนนี้ความร้อนในร่างกายของสามีเดี๋ยน
ขึ้นสูงถึง 100 องศาเซลเซียสแล้วค่ะ

หมอ : คุณนายครับ สูงขนาดนั้นผมช่วยอะไรไม่ได้หรอก

นุ่น คุณนายต้องโทรไปเรียกหน่วยดับเพลิงแล้ว

สมศักดิ์ จ.นนทบุรี

ได้เหมือนกัน

คุณนายจุด : รู้ไหมว่าลูกชายเสียแม้งนะสอบเอนทรานซ์ติดปีนี้
เสียแม้งเลยซื้อรถโตโยต้าให้เป็นรางวัลไว้ขับไปเรียนที่มหาวิทยาลัย
(คุณนายจุดเล่าให้คุณนายจ้อยฟัง)

คุณนายจ้อย : ผิดกับลูกชายฉัน สอบมา 3 ปียังไม่ติดอะไรเลย
ฉันเลยซื้อฮอนด้าให้ (คุณนายจ้อย พุดเสียงเศร้า)

คุณนายจุด : อะไรกัน! ขนาดสอบไม่ติดเธอยังซื้อรถยนต์ฮอนด้า
ให้เป็นรางวัลลูกชายเธออีกหรือ (คุณนายจุดถามอย่างสุดงง)

คุณนายจ้อย : ใช่ แต่ไม่ใช่ฮอนด้าแอดคอร์ดทรอกนะ
ฮอนด้า โนวาเอ็กซ์ต่างหาก

ไว้ที่วันมอเตอร์ไซค์รับจ้างปากซอยนะ

ทัตต์จันย์ เฉลิมชัย

รู้หน้า

พอซิดนี่กลับมาถึงบ้าน ก็เห็นลิลลี่ลูกสาววัยแปดขวบกำลังนั่งดูหนังเรื่องพิศวาสร่อนรักอยู่ในห้องรับแขก ซิดนี่รีบเดินเข้าไปนั่งข้างๆ แก่ คิดว่าจำเป็นจะต้องอธิบายอะไรบางอย่างให้แกเข้าใจซะหน่อย นั่งนี่ก็อยู่ตั้งนานก็คิดคำพูดที่จะพูดอ้อมๆ ให้แกเข้าใจได้ จึงเอ่ยว่า

ที่ลูกกำลังดูอยู่นั้น เป็นเรื่องโกหกมหากศม...

ซิดนี่ : ลิลลี่จะ ที่ลูกกำลังดูอยู่นั้นเป็นเรื่องโกหกมหากศม
ที่เค้าสร้างขึ้นมาให้คนดูสนุก ตามความเป็นจริงแล้ว
ผู้ชายกับผู้หญิงไม่ใช่ว่าพอสบตากันปุ๊บก็รีบแก้ผ้าขึ้นเตียงกันเลย

ลิลลี่ : (ได้ยินก็ขัดขึ้นว่า) **หนูรู้หน้า...ก่อนอื่น**

พวกเค้าจะต้องหาอะไรกินลองท้องซะก่อน

สมศักดิ์ จ.นนทบุรี

เอาคืนไป

เหยี่ยวศักดิ์หนุ่มใหญ่วัยเฉียด 50 ถูกตุ้ยศรีภรรยาสุดที่รักพามาหาคุณหมอที่คลินิกสุขภาพทางเพศแห่งหนึ่ง เพื่อทำการรักษาโรคนกเขาไม่ยอมขัน หลังจากที่หมอตตรวจร่างกายอย่างถ้วนถี่แล้ว จึงให้ยาแก่หนุ่มใหญ่เอาไปกินชุดหนึ่ง

หมอ : กิน 1 เม็ด จะทำให้ฟิตปั๋งปั่งกระทำอย่างว่าซู้ซ่าได้ 1 ครั้ง

สองสามีภรรยากลับบ้านด้วยชื่นมื่นในหัวใจ

สามวันต่อมา ตุ้ยศรีภรรยาของคนไข้ก็กลับมาหาคุณหมอ

แล้วยื่นห่อยาให้เอาคืนไป

หมอ : ทำไมครับ ยาใช้ไม่ได้ผลเหรอครับ (คุณหมอสงสัย)

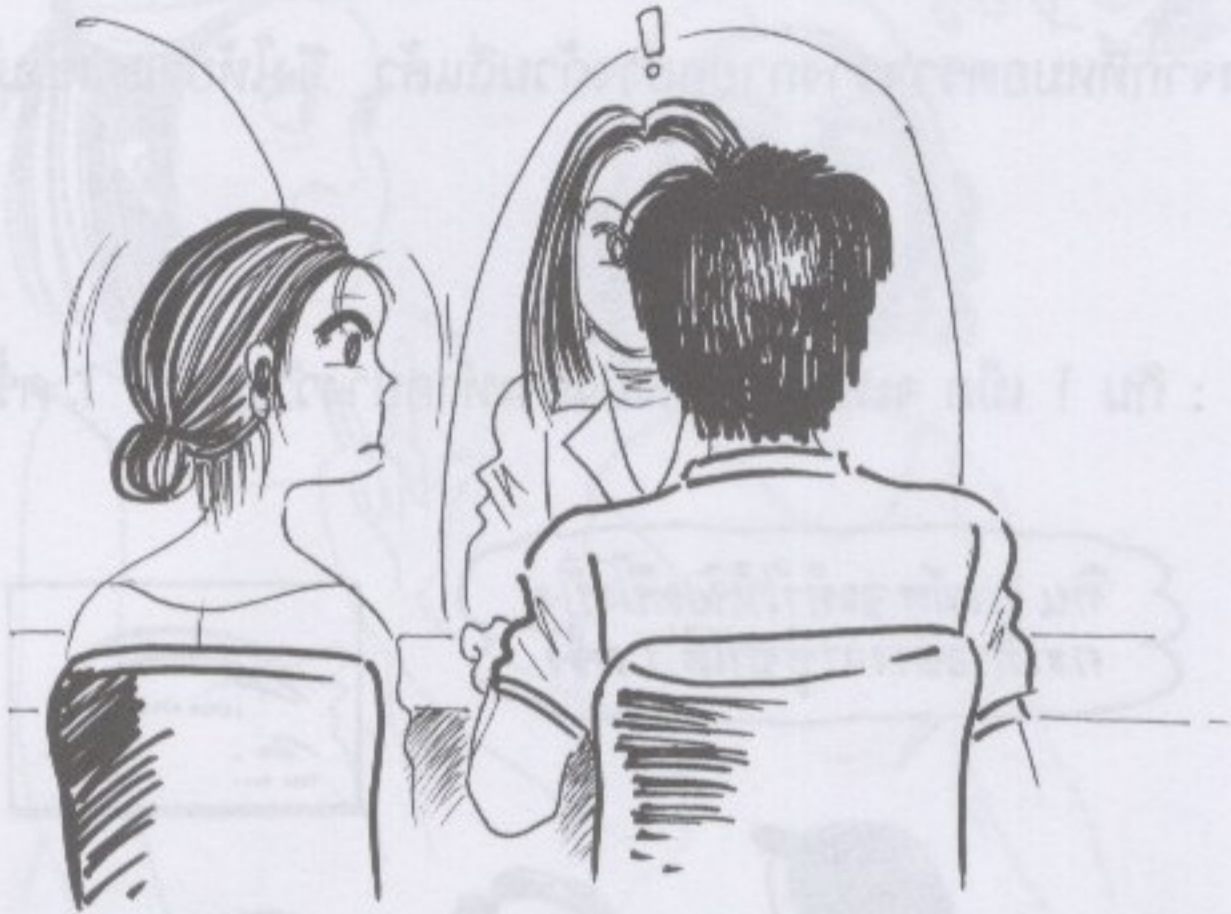
ตุ้ยศรี : (ทำท่าเหมือนจะร้องไห้) **ได้ผลค่ะ**

แต่ผัวฉันมันอัดยาเข้าไปคืนละ 10 เม็ด อูยยยย...!!

เฉลิมชัย กทม.

คำตัว

ในธนาคารแห่งหนึ่งนายประสพกับภรรยากำลังนั่งคุยอยู่กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายสินเชื่อ

เจ้าหน้าที่ : ตกลงว่าคุณสมบัติของคุณสามารถกู้เงินธนาคารได้ครับ

นายประสพ : ถ้าอย่างนั้นผมขอกู้สักหนึ่งแสนครับ

เจ้าหน้าที่ : ได้ครับ ว่าแต่คุณนำหลักทรัพย์ค้ำประกันมาด้วยหรือเปล่า

นายประสพ : ผมไม่มีหรอกครับ ไหนว่าสามารถใช้คนค้ำได้ไงครับ

เจ้าหน้าที่ : อ้อ...ได้ครับ ไม่ทราบว่าคุณค้ำประกันมาด้วยไหมครับ

นายประสพ : ภรรยาผมนี่ไง

เจ้าหน้าที่ : ไม่ได้ครับ ต้องใช้คนมีเงินเดือนประจำ

นายประสพ : ทำไมจะไม่ได้ล่ะครับ เมียผมนี่มีค่าตัวตั้งสองแสนบาท

ในตอนที่ผมไปขอกับแม่ยาย **และเวลาก็ผ่านมาสิบปี**
ราคาจะมากขนาดไหนแล้วคุณ

อ้วน ประตู่

ผู้หญิงไม่ดี

จูนเจียว : นี่...โฉมเฉา เธออย่าไปคบผู้หญิงบ้านนั้นนะ

โฉมเฉา : ทำไมล่ะ

จูนเจียว : ก็หล่อจนชอบเล่นการพนันนี่สิ

โฉมเฉา : เธอรู้ได้ไง

จูนเจียว : ก็ฉันไปเล่นที่บ่อนยายแม่้า เจอกับหล่อจนทุกวันเลย!

ทัตต์จันย์ เฉลิมชัย

แขกไม่ได้รับเชิญ

สาวแอนสุดเซ็กซี่แห่งหอพักสาวโสด อัมเพลงเบาๆ ขณะสะท้อนกายอยู่ใต้ฝักบัว พลันหูก็แว่วเสียงฝีเท้ากุกกักอยู่นอกห้องเจ้าหล่อนทำตาโตแล้วแทบหุเข้ากับประตูห้องน้ำ

สาวแอน : มีคนอยู่ข้างนอกจริงๆ กำลังเดินอยู่แถวๆ ห้องรับแขก ผ่านห้องนอนมาแล้ว...และตรงมา (เจ้าหล่อนกำลูกบิดประตูแน่น!) ไซ้แล้ว (สาวเจ้ากระซอกประตูเปิดผางออกไปทันที ทั้งๆ ที่อยู่ในชุดนุ่งลมห่มฟ้า)

สาวแอน : เข้ามาเลย...ทูนหัว กะล้งมีอารมณ์

หนุ่มหนึ่งพลันปรากฏตัวขึ้น ในชุดพนักงานเก็บค่าไฟ

สาวแอน : ว้าย! ตายแล้ว!! (สาวแอนอุทาน)

นึกว่าเด็กส่งแก๊สซะอีก

เฉลิมชัย กทม.

ทำบุญก็เฮอะ

โสภณีนางหนึ่งหลังจากเป็นเอดส์ตายแล้ววิญญาณก็ตกสู่เมืองนรก ท่านยมบาลได้ลงโทษให้ปีนต้นจ้าว และเอาหอกแหลมแทงทุกวันๆ เพื่อชดใช้กรรมที่ผิดลูกผิดผ้าวันละหลายรอบ หล่อนรีบพูดประท้วงกับท่านยมบาลด้วยความน้อยอกน้อยใจ

โสภณีย์ : ท่านเจ้าขา...ไม่น่าลงโทษกันรุนแรงถึงขนาดนี้เลยคะ
ที่สำคัญท่านก็ไม่มีความยุติธรรมด้วย

ท่านยมบาล : ผิดศีลกาเมแล้วยังฆ่าคนอื่นทางอ้อมอีก ก็สมควรแล้วนี่

โสภณีย์ : แต่ดิฉันก็ทำบุญไว้เยอะเหมือนกันนะเจ้าคะ

ท่านยมบาล : บุญอะไรกัน

โสภณีย์ : ช่วงที่มีชีวิต ดิฉันก็ทำดี

ให้ผู้ชายขึ้นสวรรค์นับไม่ถ้วนแล้วนะสิคะ

ประตู่ผี

ตายแล้วไปไหน

ต่ายเด็กวัย 5 ขวบ เห็นคุณยายนอนอยู่ในโลงศพแล้วเกิดความสงสัย จึงมาถามพ่อของตน

ต่าย : พ่อครับ คุณยายเป็นอะไรถึงไปนอนในกล่องสี่เหลี่ยมครับ

พ่อ : คุณยายเขาตายนะ

ต่าย : แล้วคุณยายตายทำไมครับ

พ่อ : คุณยายจะได้ไปสวรรค์นะ

ต่าย : แล้วถ้าผมตายล่ะครับ

พ่อ : ก็ไปสวรรค์

ต่าย : ถ้าน้องผมตายล่ะ

พ่อ : ก็ไปสวรรค์

ต่าย : แล้วแม่ตายล่ะ

พ่อ : พ่อก็ได้ไปสวรรค์นะสิ

ไม่ใช่ยาได้บ

ที่สนามฟุตบอลแห่งหนึ่ง วันนี้เป็นการแข่งขันฟุตบอลนัดชิงชนะเลิศ ก่อนลง
สนามโค้ชก็เดินเข้ามาหานักฟุตบอลที่กำลังเตรียมตัวจะลงแข่งอยู่

โค้ช : เอาสะพวกเรา เต็มใจเอายานี้ไปกินกันคนละเม็ด

นักฟุตบอล : ยาอะไรหรือโค้ช ยาได้บไม่เอานะ

โค้ช : ไม่ใช่ยาได้บโว้ย นี่มันยาแก้แพ้

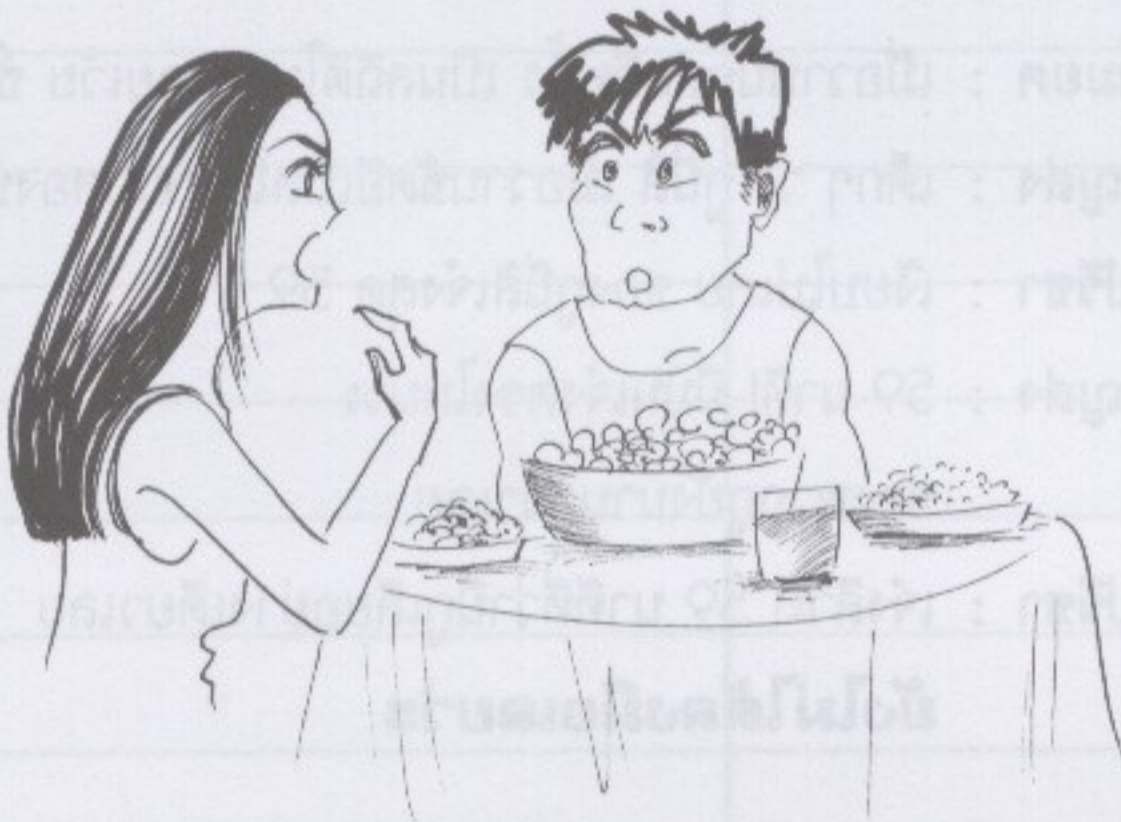
รักษ์ เมืองนรา

ล้างแล้วจ้ะ

แก้วกับทิดสอนออกไปหาเห็ดโคนในป่าบนภูเขาแถวกาญจนบุรี บ้านนาย ป.โท
กาญจนบุรีแหละ กลับถึงบ้านก็มีด้ามมากแล้ว ช่วยกันคัดเห็ดเพื่อจะนำมาทำอาหาร
ดอกตูมก็จะได้นำไปขายในวันพรุ่งนี้ ทิดสอนติดไฟตั้งหม้อน้ำเพื่อต้มเห็ดเป็นอาหาร
มีด้าม ส่วนแก้วคัดเห็ดเสร็จก็เข้าไปอาบน้ำ

ทิดสอน : แก้วล้างยังเนีย (หมายถึงเห็ดจะเอาต้มน้ำเดือดแล้ว)

แก้ว : ล้างแล้วจ้ะ

อาบน้ำเสร็จทั้งสองก็ตั้งสำรับกินข้าว

แก้ว : โห! ทำไมมีแต่ดินอย่างนี้ล่ะ

ทิดสอน : เอ้า! ก็บอกว่าล้างแล้วไง

แก้ว : **ที่ล้างแล้วนะ- ฉันท...ไม่ใช่เห็ด**

ทิดสอน : ???

บ้านตะเคียนดง หน้อย ชาญ

ทำสถิติ

ชายหนุ่มวัยกลางคน 3 คนกำลังคุยทับกันเรื่องเมื่อวานที่ไปฟาดหญิงกันมา

สมยศ : เมื่อวานนี้ กุล่ออัฟริ่ง เป็นสถิติใหม่กุเลยเว้ย ชั่วโมงกว่า

บุญส่ง : เด็กๆ วะ กุนีลี เมื่อวานชดอ้เปิ้ลไปเกือบสองชั่วโมง

ปรีชา : เจียบไปแล้ว ของกุนีลีเจ๋งสุด 59 นาที

สมยศและบุญส่ง : 59 นาที! นี่มันเจ๋งตรงไหนวะ

ของพวกกูย้งนานกว่าเลย

ปรีชา : เจ๋งสิวะ! 59 นาทีที่ว่านี่กูเลียอย่างเดียวเลย

ยังไม่ได้ลงมือเลยวะ

สิทธิชัย

จากหนังสือ “ทะเลิ่ง” เล่มที่ 24 ท่านชอบ
เรื่องอะไรมากที่สุด กรอกรายชื่อส่งมา 20 เรื่อง
โดยฉีกออกตามรอยปรุ (พับครึ่ง-เย็บแม็ก 2 ซ้ำง)
แล้วส่งตู้ไปรษณีย์ ทุกท่านที่ส่งมาจะได้รับ
ปฏิทินพก 2004 (ลับเฉพาะ) ฟรีทันที 1 โหล (12 ใบ)

เริ่มเหมือนขึ้นมาแล้ว

เอกชัยไปงานปาร์ตี้แห่งหนึ่ง หลังจากทีกินเหล้าจนเมาได้ที่แล้วก็ก่อเรื่องขึ้นจู่ๆ ก็ตรงเข้าไปกอดผู้หญิงในงานคนหนึ่งเข้า จากนั้นก็ไถ่บาปด้วยการเอ่ยปากขอโทษเป็นการใหญ่

เอกชัย : ไอ้...นี่ผมทำอะไรรลงไป ขอโทษครับ
ขอโทษจริงๆ คุณสุภาพสตรีคนสวย
ผมเข้าใจผิดนึกว่าคุณเป็นภรรยาผม
เพราะรูปร่างคุณเหมือนกับภรรยาผมจริงๆ

ผู้หญิง : (ไม่ไห้สุดขีด) เชอะ...ขี้เมานิสัยเสียอย่างคุณยังหาเมียได้อีกหรือ
ใครได้เป็นเมียคุณคงจะช่วยไปทั้งชาติ
ถ้าโลกนี้เหลือผู้ชายอยู่เพียงคนเดียวคือคุณ
ขั้้นยอมไปขึ้นตันหมากแล้วรูดขึ้นรูดลงยังจะดีกว่า
ที่คุณกอดขั้้นเมื่อกี้นี้จะถือเสียว่าทำบุญให้หมามันไป

เอกชัย : เอ๊ก..ไอ้คุณสุภาพสตรีครับ
ตอนนี้คุณเริ่มเหมือนเมียผมขึ้นมาแล้วละ

ผู้หญิง : เหมือนตรงไหนยะ

เอกชัย : ก็เหมือนกันตรงที่ **ปากจืดเหมือนกันเดี๋ยะเลย**

รักษ์ เมืองนรา

แม่สอนลูก

เห็นลูกชายเอาหนังสือตี๊กมายังนกล่าเล่น ก็เลยเรียกมาสั่งสอนไม่ให้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต

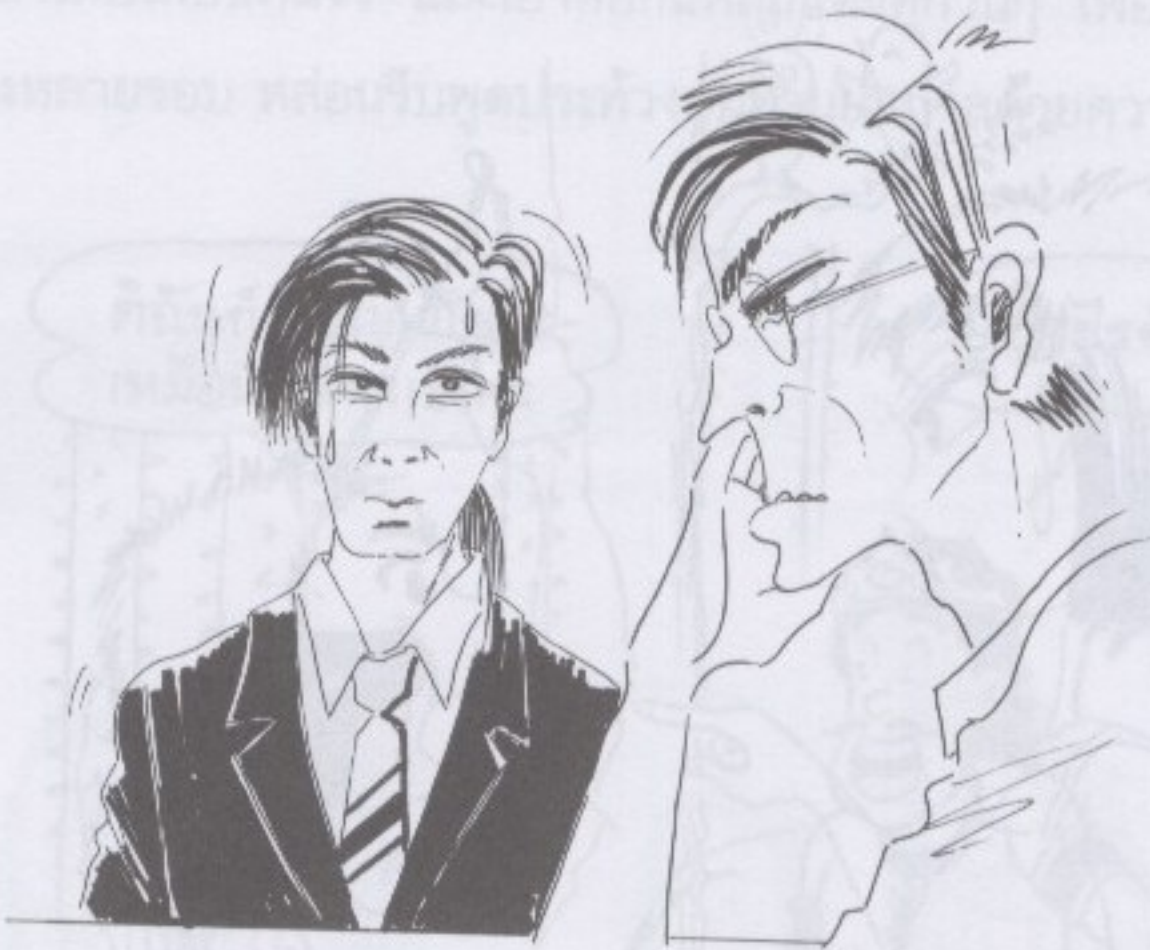
แม่ : นี้อะลูก การฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเป็นสิ่งไม่ดีนะ มันบาป
ลูกลองคิดดูสิ ถ้าหากว่าแม่มันเกิดตายขึ้นมา
ลูกก็จะถามพ่อมันว่าแม่หายไปไหน หรือถ้าลูกมันตาย
แม่มันก็จะเที่ยวถามหาลูกมัน มันน่าสงสารมากนะ

ลูก : แม่ไม่ต้องห่วงหรอกครับ มันไม่ถามหากันหรอก
เพราะสัตว์มันพูดไม่ได้

รักษ์ เมืองนรา

คุณไม่ผิด

ในโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง คนไข้กำลังนั่งปรึกษาหมอเกี่ยวกับอาการของตนเอง

คนไข้ : คุณหมอครับ หลังจากเจอคุณหมอครั้งนั้น
ผมรู้สึกว่าจะผิดปกติไปนะครับ

หมอ : อาการคุณเป็นอย่างไรบ้าง เล่าให้หมอฟังหน่อยซิ

คนไข้ : คือ...ผมรู้สึกว่าตัวผมนี้เป็นเบิร์ด ธงไชย ร้องเพลงทั้งวันเลยครับ
ไม่กล้าจะออกไปไหนกลัวถูกแฟนฯ จะรุมหอมและขอลายเซ็น
คุณหมอบอกว่าผมผิดปกติหรือเปล่าล่ะครับแบบนี้

หมอ : ผมว่าจะบอกคุณตั้งแต่แรกเจอแล้ว
ตามจริงคุณไม่ผิดปกติหรอกครับ ที่ผิดนะคือหมอเอง
อาการที่คุณเป็นเพราะหมอแท้ๆ

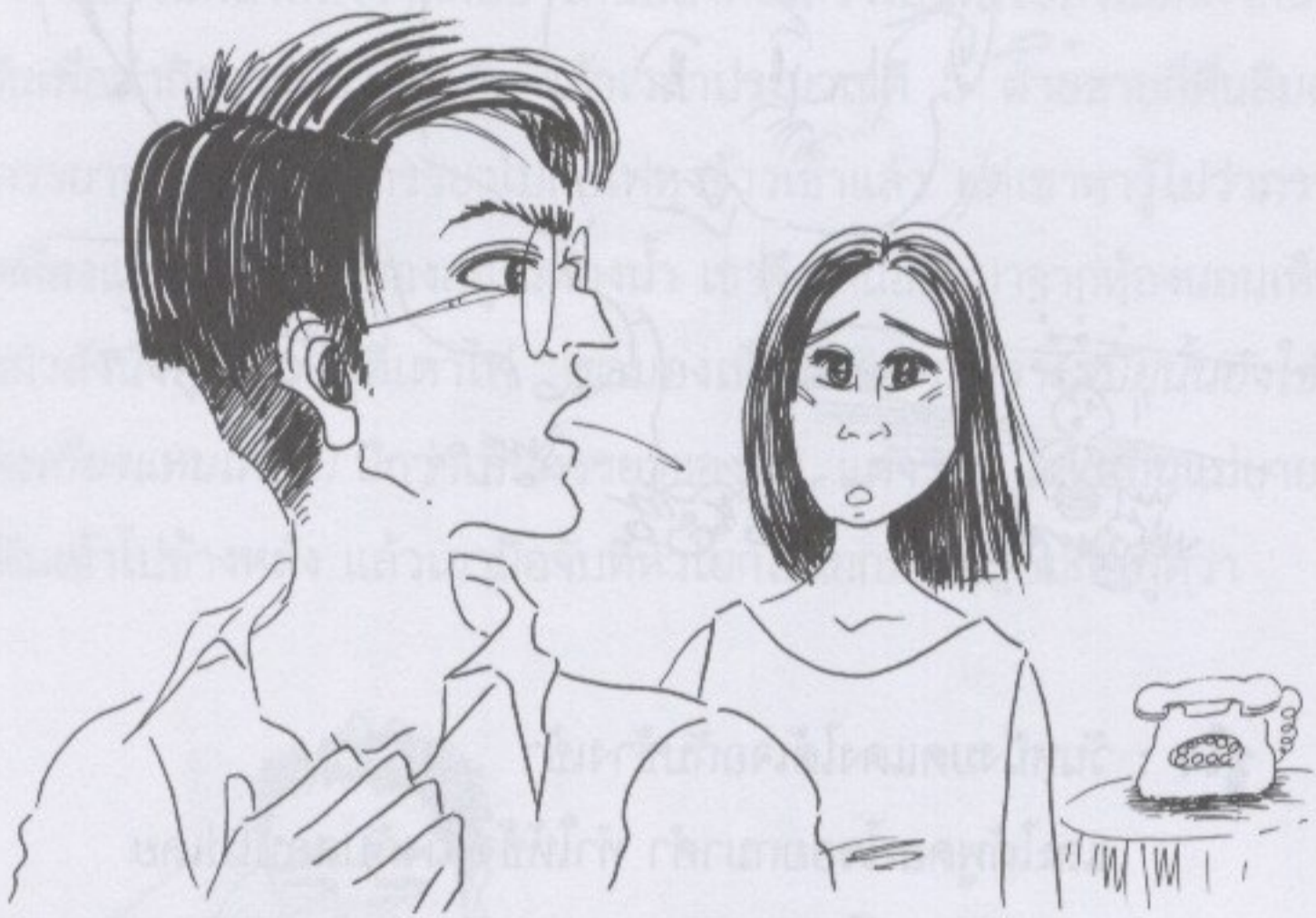
คนไข้ : หมอมีความผิดอะไรล่ะครับ

หมอ : คือหมอให้คุณกินยาผิดขนาดล่ะครับ

อ้วน ประตู่ผี

งานด่วน

หมอวิเชียรรับโทรศัพท์กลางดึกคืนหนึ่ง แล้วเสียงคุ้นหูก็พูดมาตามสาย

เสียงตามสาย : เรากำลังจะเล่นโป๊กเกอร์กัน แต่ยังขาดอีกขาหนึ่ง

หมอวิเชียร : ผมจะรีบไปเดี๋ยวนี้เลย (หมอกระซิบบอก)

ขณะที่หมอกำลังกระวีกระวาดแต่งตัวอยู่นั้น ภรรยา ก็ถามว่า

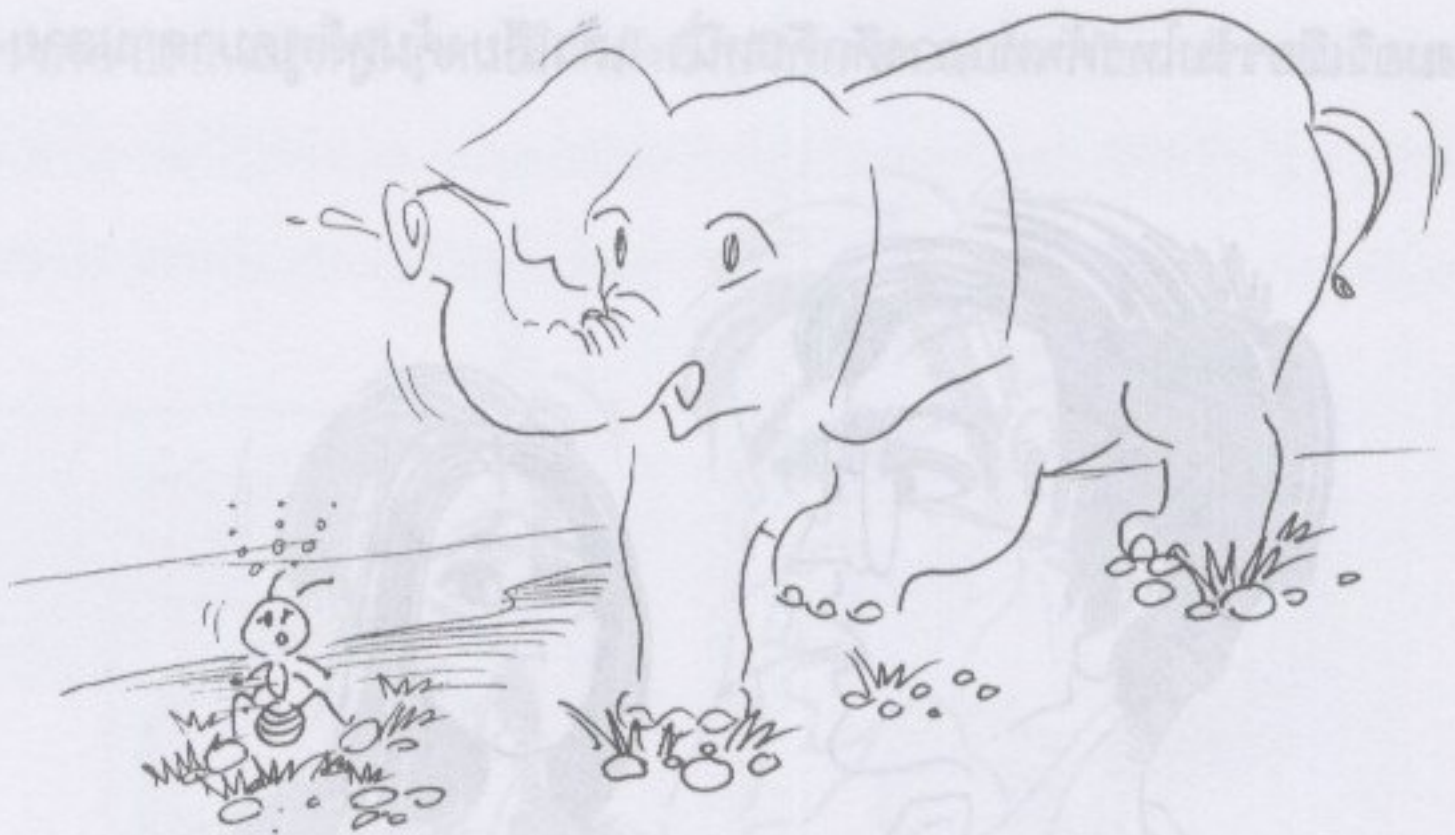
ภรรยาหมอ : มีเหตุฉุกเฉินหรือคะ

หมอวิเชียร : ด่วนมากเลยที่รัก (ตอบอย่างเคร่งขรึม)

หมออีก 3 คนกำลังรอผมอยู่คนเดียว

เผด็จม จ.ปราจีนบุรี

มดกับช้าง

ชูใจ : วันหนึ่งมดแดงได้เจอกับช้างเข้า

และได้พูดอะไรออกมาคำ ทำให้ช้างถึงกับสลบไปเลย

มานี้ : มดแดงพูดอะไรออกมาเหรออ

ชูใจ : อ้อ...เรื่องมันเป็นอย่างนี้

พอช้างถามมดแดงว่า “มีคู่แข่งสมพันธ์หรือยัง”

มดแดงก็ตอบว่า “มีแล้วก็เจ้าเงาะละ”

พอช้างได้ยินเช่นนั้นก็หัวเราะงอหายจนสลบไปเลย

พอฟื้นขึ้นมาช้างก็พูดอะไรออกมาคำ

ซึ่งทำให้มดแดงสลบไปเหมือนกัน รู้มัยว่าช้างพูดอะไร

ช้างพูดว่า **“งั้นเรามาผสมพันธ์กันตอนนี้เลย”**

สมศักดิ์ จ.นนทบุรี

ลูกเขยกับแม่ยาย

มีชาย-หญิงคู่หนึ่งบ้านอยู่ภาคอีสาน เพิ่งแต่งงานกันใหม่ๆ สดๆ ร้อนๆ

ค่ำของวันหนึ่งหลังจากกินข้าวกินปลาเสร็จเป็นที่เรียบร้อยก็พากันเข้านอน แต่หัววันเพื่อทำกิจกรรมยามค่ำคืน เข้าเวลาประมาณตี 5 ฝ่ายชายก็ตื่นลืมตาขึ้นมา ไม่เห็นภรรยานอนอยู่นึกว่าภรรยาไปก่อไฟหุงข้าวเช้าแล้ว แต่เขาหาวิธีไม่ว่าภรรยาของเขาปวดท้องและกำลังถ่ายท้องอยู่ในห้องน้ำ เขาจึงเดินออกมาจากห้องนอนเห็นผู้หญิงคนหนึ่งกำลังนั่งหุงข้าวอยู่ที่เตาไฟ เขามองเห็นไม่ชัด (เพราะสมัยนั้นยังใช้ไฟถ่าน และใช้ตะเกียงแทนไฟฟ้า) นึกว่าเป็นภรรยาของตน แต่จริงๆ แล้วเป็นแม่ยายของเขา เขาจึงเดินเข้าไปข้างหลัง แล้วเอามือจับที่หัวโยกไปโยกมา พร้อมกับพูดว่า

ฝ่ายชาย : เป็นจิ้งไตเมื่อคืนนี้มันบ่ (เป็นยังไงบ้างเมื่อคืนนี้มันไหม)

แม่ยาย : กูลิฮู้่นำมิงริ (กูจะไปรู้กับมิงริ)

พอรู้ว่าเป็นแม่ยายลูกเขยก็ถึงกับอายม้วนเดินกลับห้องนอนทันที

สันติ ทองจัน

โชคดีใบโชคร้าย

ในเรือนจำแห่งหนึ่ง ผู้คุมนำนักโทษชายนายหนึ่งมาเพื่อปล่อยสู่อิสระภาพ

ผู้คุม : นายเป็นคนโชคดีที่ได้พ้นโทษจากจำคุก 20 ปี ได้เป็นอิสระภาพ

นักโทษ : ผมดีใจจริงๆ ครับที่ไม่ต้องติดคุก

ผมสัญญาว่าจะเริ่มต้นชีวิตใหม่ ไม่ไปข่มขืนใครอีก

ผู้คุม : แต่นายยังกลับบ้านไม่ได้นะ มีคำสั่งให้นายไปพักที่วัดป่า

โดยความดูแลของเจ้าอาวาสวัด

นักโทษ : อ้อ... จะให้ผมเข้าวัดเพื่ออบรมศีลธรรมเป็นคนดีใช่ไหมครับ

ผู้คุม : ไม่ใช่หรอก คือทางเรือนจำมีความจำเป็นที่ต้องให้นายออกมา

นักโทษ : เพราะอะไรหรือครับ

ผู้คุม : แยกผู้ป่วยเป็นโรคเอดส์ไปอยู่ที่วัดก็แค่นั้น

อ่าน ประตู่ผี

เป็นห่วง

ช่วงนี้คุณไม่สบาย ใช้งานบ้านพวกนี้คุณไม่ต้องทำหรรอกเตี๋ยผมจะทำเอง เกิด
คุณเป็นลมล้มลงไปแล้วจะแย

ภรรยา : (น้ำตาคลอ) โธ...ที่รัก คุณช่างเป็นสามีที่ดีจริงๆ
เป็นห่วงเป็นใยฉันทุกๆ ที่ฉันทั้งขี้บ่น ทั้งอ้วน ทั้งเตี้ย
แถมทำอะไรผิดพลาด

สามี : เปลา! ผมไม่ได้ห่วงคุณ ผมห่วงตัวเองมากกว่า
ลองคิดดูสิ น้ำหนักคุณตั้ง 185 กิโล
ถ้าเกิดเป็นลมล้มไปแล้วเป็นอัมพาตช่วยตัวเองไม่ได้ขึ้นมา
คุณคิดดูซิว่าระหว่างคุณกับผมใครจะแยกว่ากัน!

ทัตต์จันย์ เฉลิมชัย

ไม่ต้องกลัวเมียเห็น

หลังจากเลิกงาน คุณนิติก็พาเลขาฯ สาวสวยประจำตัวไปกินข้าวต้มมื้อค่ำกันในโรงแรม่านรูดแห่งหนึ่ง หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจเลขาฯ ก็เห็นรอยลิปสติกติดอยู่ที่เสื้อของคุณนิติ

เลขาฯ : แยแล้วหัวหน้า มีรอยลิปสติกติดอยู่ที่เสื้อหัวหน้า

ต้องรีบลบออกเดี๋ยวคุณนายที่บ้านจะเห็นเข้า

คุณนิติ : ไม่ต้องกลัวหรือก้อ จะเค้าไม่มีทางเห็นเด็ดขาด

เลขาฯ : ทำไมหัวหน้าแน่ใจขนาดนั้นล่ะคะ

คุณนิติ : ก็ผมเป็นคนซักเสื้อผ้าเองนี่นา

รักษ์ เมืองนรา

เมียนักกีฬา

ฉะอ้อนศรี ป่วนฤดี ตีรกา เป็นเพื่อนรักกันตั้งแต่สมัยเรียน มาพบกันในงานชุมนุมศิษย์เก่าของโรงเรียน จึงมานั่งคุยกันเรื่องชีวิตครอบครัว

ฉะอ้อนศรี : ผัวฉันเค้าเป็นนักตากร้อ

เค้าเลยอยากมีลูก 3 คน ครบทีมตากร้อพอดี

ป่วนฤดี : เหรอ...ของชั้นสิ ผัวฉันเป็นนักกีฬาบาสเกตบอล

เค้าก็อยากมีลูก 5 คน ครบทีมบาสฯ พอดี

ฉะอ้อนศรี : เธอล่ะตีรกา ทำไมหน้าซีดอย่างนั้น

ตีรกา : ก็ชั้นจะแต่งงานเดือนหน้านี้แล้วนะสิ

ป่วนฤดี : จริงหรือจ๊ะ ดีใจด้วยนะ

แล้วทำไมท่าทางเธอถึงหวาดกลัวอย่างนั้นล่ะ

ตีรกา : ก็ผัวฉันเค้าเป็นนักฟุตบอลนี่นา

รักษ์ เมืองนรา

ผีหลอก

สง่ายืนโบกรถอยู่ข้างทางในค่ำคืนที่มีดสนิท ท่ามกลางลมพายุที่พัดกระหน่ำแต่ไม่มีรถผ่านมาเลย

ขณะที่พายุเริ่มแรงขึ้นทุกที ทันใดนั้นเขาก็เห็นรถคันหนึ่งแล่นมาช้าๆ แล้วหยุดลง เขารีบเปิดประตูรถเข้าไปทันทีแต่แล้วเขาต้องตกใจในรถไม่มีคนขับ ขณะที่รถแล่นเฉออกหาขอบทางก่อนที่รถจะออกนอกทาง ก็ปรากฏว่ามีมือยื่นเข้ามาทางหน้าต่างรถ จับพวงมาลัยหมุนให้รถเข้ามาในทาง ทำอย่างนี้ทุกครั้ง เขาตกใจมากแต่ก็ทนนั่งไปเรื่อยๆ พอรวบรวมสติได้ก็รีบเปิดประตูรถกระโดดผลุงลงไปที่พื้นแล้วรีบตรงไปร้านค้าที่ใกล้ที่สุด เป็นร้านขายเครื่องดื่ม เขาสั่งเหล้ามาดื่มพร้อมกล่าวว่า

สง่า : ผมถูกผีหลอกครับ แหมมันน่ากลัวจริงๆ

คือว่า...

(สง่ายังไม่ทันพูดต่อก็มีชาย 2 คน

เข้ามาในร้านชายคนหนึ่งพูดกับเพื่อนว่า)

ชาย 1 : **นั่นไง** (ชี้มาที่สง่า) **ไอ้บ้านั่นไงที่กระโดดมานั่งในรถ**

ตอนที่เรากำลังเข็นกันอยู่

เผด็จ จ.ปราจีนบุรี

ยอมเป็นม้าก็ได้

พ่อแม่และลูกวัย 3 ขวบครอบครัวหนึ่ง ซึ่งลูกชายกำลังอแงอยากจะเล่นขี่ม้ากับพ่อ ขณะที่แม่กำลังนั่งอ่านหนังสือนิตยสารอยู่เกิดความรำคาญจึงพูดกับพ่อ

แม่ : นี่คุณ แกจะเล่นขี่ม้าก็ยอมเป็นม้าให้แกหน้อยสิ
ให้ร้องอแงอยู่ได้ น่ารำคาญ

พ่อ : เล่นแล้วเล่นอีกไม่รู้จักเบื่อ ผมก็เมื่อยเป็นเหมือนกันนะคุณ

แม่ : ลูกของเราทั้งคนคุณจะไม่ยอมทำเพื่อแกเซียวเธอคะ

พ่อ : ก็ได้ ก็ได้ ผมยอมเป็นม้า

ว่าแต่คืนนี้คุณต้องยอมเป็นจ็อกกี้ขี่ผมด้วยก็แล้วกัน

แม่ : จะให้ขี่แบบลูกนี่นะเธอ

พ่อ : ขี่เหมือนกันแต่คุณต้องควบคุมด้านหน้าเท่านั้นเอง

อวัยวะ

เรื่องมีอยู่ว่า ก๊อตชวนเพื่อนมากินเหล้าที่บ้าน 3 คนเป็นประจำ พอเมาได้ที่ไอ้ก๊อต
ตัวแสบก็มีคำถาม

ก๊อต : พวกมันว่าอวัยวะในร่างกายคนเนี่ยอะไรแข็งแรงที่สุด

ตี : ขาสีวะ (ตอบอย่างมั่นใจ)

ก๊อต : ผิดไฉน

เงาะ : แชนไฉน (ตอบอย่างมั่นใจเช่นกัน)

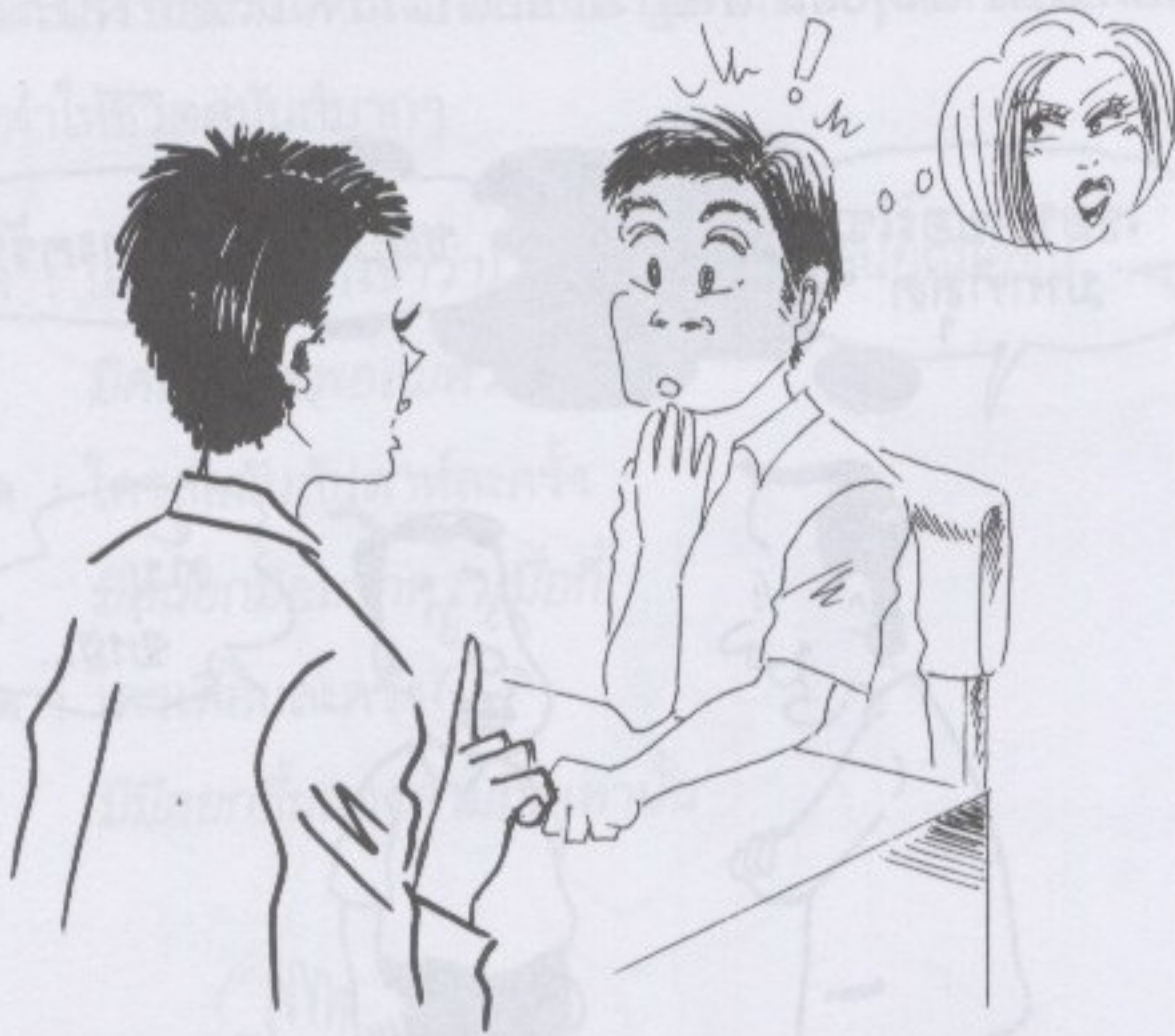
ก๊อต : ผิดอะไร

ตี เงาะ จ๊อก : (พูดขึ้นมาพร้อมกัน) แล้วมันอะไรที่แข็งแรงกว่าแขน ขา

ก๊อต : ก็ลิ้นไงวะ (3 คนทำหน้าง)

มันสามารถยกกตุบให้ลอยได้วะ

สาเหตุที่มีลูกไม่ได้

หมอ : หมอขอแจ้งให้คุณทราบว่า ที่ภรรยาของคุณ
มีลูกให้คุณไม่ได้เป็นเพราะสาเหตุ 2 ประการครับ

สามี : ภรรยาของผมเธอเป็นอะไรหรือครับ

หมอ : ประการแรกภรรยาของคุณไม่มีมดลูก

สามี : อ้าว! แล้วประการที่ 2 ละครับ

หมอ : **ประการที่ 2 ภรรยาของคุณ
มีลูกกระตือรือร้นครับ**

สามี : อื้อ!

ทัตต์จันย์ เฉลิมชัย

สรุปว่าเธอก็บ้า

หมอกับคนไข้กำลังคุยกัน เพื่อประกอบการวินิจฉัยโรคทางประสาท

หมอ : เธอชอบอะไร...มากที่สุด

คนไข้ : ชอบรองเท้าแตะครับ

หมอ : เอ๊ะ! ชอบรองเท้าแตะ...นี่ไม่บ้าหรือ หมอยังชอบเลย

คนไข้ : เอ่อ...คุณหมอชอบแบบเต็ม หรือแบบอย่างครับ

หมอ : ?!

จ.ต.มานิช ชื่นชมพุทธ

ปิละที

นักพูดนามระบือนายหนึ่งไปแสดงปาฐกถาด้วยเรื่องของเพศสัมพันธ์ที่ห่าง
ขนาดไหนถึงจะทำให้ชีวิตคุ้มกันมากๆ

นักพูด : เอาล่ะ...ที่นี่ (เขาว่า) ใครเล่นจ้ำจี้ทุกคืนยกมือขึ้น

มีคนยกมือพอสมควร

นักพูด : ใครลอกันส์ปดาค์ละครึ่ง

มีคนยกมือมากกว่าเมื่อกี้

นักพูด : ใครเดือนละครึ่ง

มีมือยกขึ้นสองสามมือเท่านั้น

แล้วก็ถึงคำถามว่าปิละครึ่งละมีบ้างมั๊ย
ทันได้นั้น...ชายร่างจ้อยที่นั่งเก้าอี้แถวหลังสุดก็
ผุดลุกขึ้นชูมือโบกเหยียงๆ ท่าทางตื่นเต้นเต็มที่

นักพูด : (อึ้ง มองชายผู้นั้นอดใจหนึ่ง) ปิละหน?! (เขาโพล่งออกมา)

แล้วทำไมคุณตื่นเต้นนักล่ะ

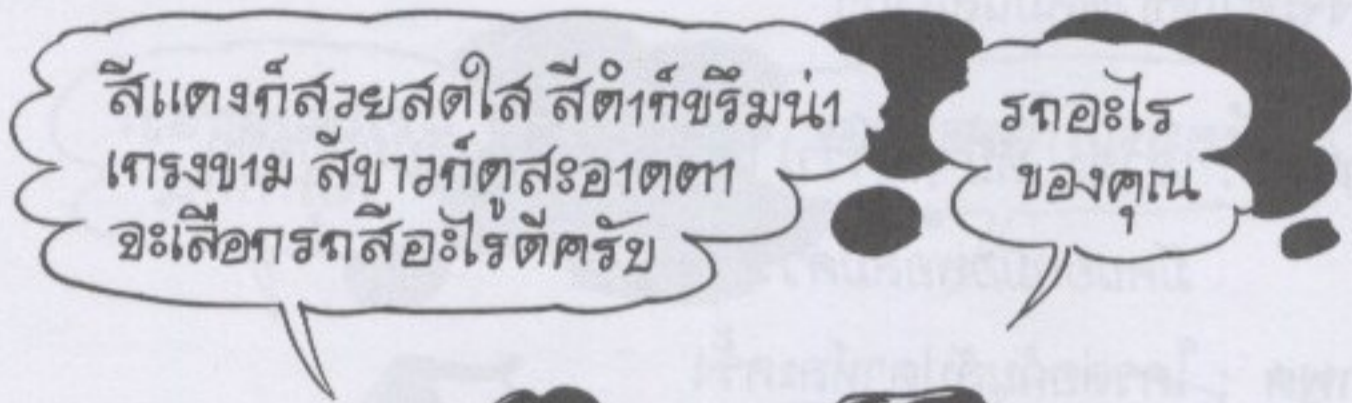
ชายร่างจ้อย : อ่า!! (เขาแผดเสียงครางอย่างมีความสุข)

สำหรับปีนี้มันเก๊าะหมายถึงคืนนี้ไงขอรับ!

เฉลิมชัย กทม.

ฝันเฟื่องเรื่องรถ

ดารินฤดีออกดอ้อนขอความเห็นจากทรนงศักดิ์ ด้วยการจับปากจับคอกอ้อเขาว่า

ดารินฤดี : สีแดงก็สวยสดใส สีดำก็ขริมนำเกรงขาม

สีขาวก็ดูสะอาดตา จะเลือกรถสีอะไรดีคะ

ทรนงศักดิ์ : รถอะไรของคุณ เราไม่มีโครงการจะซื้อรถเลยนี้ เงินเราก็ไม่มี

ดารินฤดี : อู๊ย! รถที่ว่านี้ไม่ต้องซื้อคะ

ก็รถที่ฉันส่งชิ้นส่วนของนมตราหมีควายไปชิงโชคนะสิ

มีตั้ง 3 สีตัดสินใจไม่ถูกว่าจะเอาสีอะไร

ทรนงศักดิ์ : จะบ้าเรอะ ส่งไปไม่รู้เขาจะจับได้ชิ้นส่วน

ของเราเปล่า ดันมาเลือกสี ทุเรศ

ปริชญ์ ชุนทอง

ทำไมถึงไม่...

เด๋มาชรา นายหนึ่งมั่นใจว่ายังเตะปีบดัง จึงเข้าไปเที่ยวในช่องโสเภณีแห่งหนึ่ง
เมื่อขึ้นห้องก็จัดแจงขึ้นคร่อมแล้วโยกเอาเต็มที่ ลักครุโสเภณีที่เป็นคู่ชาก็พูดขึ้นว่า

โสเภณี : ป้าชา...ไม่คะป้า...

(เด๋มาชราได้ใจคิดว่าหล่อนมีอารมณ์ร่วม จึงโยกเอาถี่ขึ้นอีก
แต่หล่อนก็ยังคงพูดเช่นเดิมอีก)

โสเภณี : ป้าชา...ไม่อีกแล้วคะป้า...

(เด๋มาชรายังได้ใจอีก ออกแรงโยกจนจะหมดแรงอยู่แล้ว
สาวเจ้าก็ยังพูดอีกว่า)

โสเภณี : ป้าชา...ไม่และก็ไม่คะป้า

(เด๋มาชราหมดแรงแล้วพูดถามสาวเจ้าว่า)

เด๋มาชรา : หนูจ๋า...ทำไมถึงไม่อยู่เรื่อยเลยล่ะจ๊ะ

โสเภณี : ก็ของป้านะสิคะ มันไม่แข็งและมันไม่เข้าด้วยคะ

เริ่มแก้

ชายคนหนึ่งไปหาหมอ แล้วปรึกษาว่า

ชายกลางคน : ผมว่าภรรยาผมการได้ยินไม่ดีเหมือนแต่ก่อนแล้วล่ะครับ

ผมควรทำอะไรดีครับ

หมอ : นั่งลองดูให้แน่ใจไปเลยนะ เวลาที่ภรรยาคุณอยู่ในครัวล้างจานนะ
คุณลองยืนห่างจากเธอซัก 15 ฟุตแล้วถามคำถามเธอ
ถ้าเธอไม่ตอบก็ลองขยับเข้าไปใกล้ขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งเธอได้ยิน

ชายคนนั้นก็กลับบ้าน เจอภรรยา กำลังเตรียมอาหารเย็นอยู่ เขายืนห่างออกมา
เป็นระยะ 15 ฟุต แล้วถามภรรยา

ชายกลางคน : มีอะไรเป็นอาหารเย็นจะดี

เธอไม่ตอบ เขาขยับเข้าไปที่ 10 ฟุตแล้วถามอีกเธอก็ไม่ตอบ เขาขยับเข้าไปที่
5 ฟุตแล้วถามอีก เธอก็ยังไม่ตอบอีก สุดท้ายเขาขยับไปอยู่ข้างหลังเธอ แล้วถามเธอ
อีกที

ชายกลางคน : มีอะไรเป็นอาหารค่ำจะดี

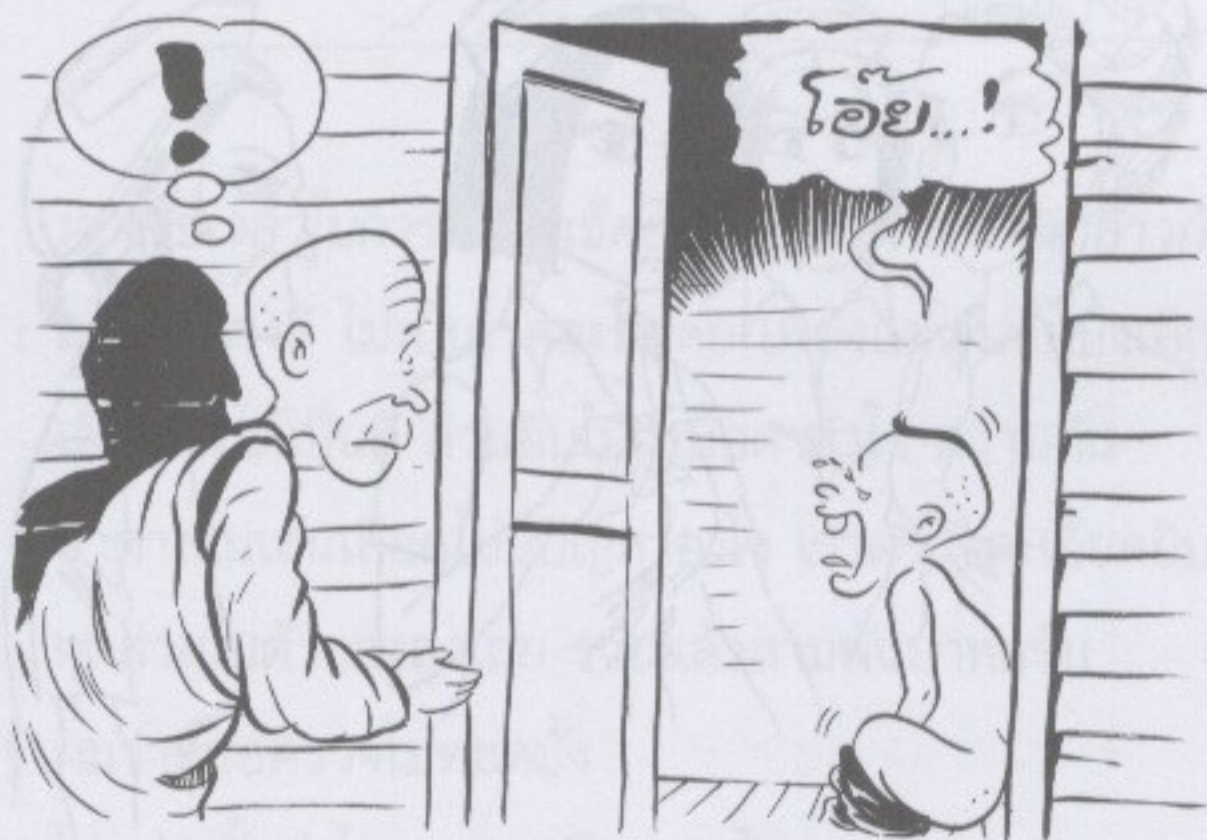
ภรรยา : เป็นครั้งที่ 4 แล้วนะ ที่ฉันบอกว่าไก่

งงมัย

ไอ้แกละ เด็กวัดจอมทะเลิ่ง เวลาหลังพระฉันเพลแล้วมันหายหัวเข้าไปเงียบอยู่ในโบสถ์ ไม่ยอมช่วยเพื่อนล้างบาตร ล้างจาน หลวงตาเลยย่องไปแอบดูว่าไอ้แกละมันเข้าไปเงียบอยู่ทำไมทุกวัน ก็รู้พฤติกรรมของมันว่าไอ้แกละกำลังนอนหงายชักกว่าวอยู่อย่างเพลิดเพลิด ชักไม่ชักเปล่า แม่ลงวันเจ้ากรรมมันบินมาเกาะที่ปลายกะเจี้ยวของไอ้แกละ มันก็แกล้งหุบจับแม่ลงวันนั้นไว้สักครู่ มันก็-อกปล่อยแม่ลงวันออก เจ้าแม่ลงวันก็บินวนไปวนมาด้วยความมึนงง

ไอ้แกละ : (ชอบใจ หัวเราะพลากร้องถามแม่ลงวัน) ไง งงมัย งงมัย มึง

สักครู่มีแม่ลงมาเกาะอีก คราวนี้มันไม่ใช่แม่ลงวัน มันเป็นผีงมาเกาะ ไอ้แกละนึกว่าเป็นแม่ลงวันมันก็จัดแจงหุบจับไว้ เจ้าผีงตกใจต่อยแม๊ดเข้าให้ ไอ้แกละสะดุ้งโหยง หลวงตาแอบดูอยู่ เอ็นถามกลัวหัวเราะว่า

หลวงตา : เป็นไงไอ้แกละ งงมัย งงมัย มึง

เมรีชยันนาท

แค้น

ไพโรไปนั่งฟังเพื่อนบ้าน
ของเขาขึ้นศาลในคดีฆาตกรรม
ผู้พิพากษากำลังสรุปคดีอยู่

ผู้พิพากษา : คุณวิชัย ตำรวจกล่าวหาว่าคุณใช้เลื่อย
พยายามเลื่อยศพเหยื่อ 2 รายเพื่ออำพรางคดี

ไพโร : ไอ้คนโกหกมดเท็จ!

(ไพโรตะโกนแทรกขึ้นจนผู้พิพากษาต้องเคาะค้อน
เพื่อให้หยุดพูด ก่อนกล่าวต่อ)

ผู้พิพากษา : คุณวิชัย คุณยังถูกกล่าวหาว่าใช้พลั่วกับเสียม
ขุดหลุมที่หลังบ้านเพื่อฝังศพเหยื่ออีก 3 ราย

ไพโร : ไอ้คนขี้เหนียว ไม่มีน้ำใจ! (ไพโรตะโกนแทรกขึ้นอีก)

ผู้พิพากษา : นี! คุณคนนั้นนะ คุณเป็นอะไรกับผู้ต้องหา
หรือเหยื่อฆาตกรรมหรือไปถึงได้มีท่าทางเป็นเดือดเป็นแค้นนัก
(ผู้พิพากษากล่าวอย่างสุดทน)

ไพโร : เบลาครับท่าน ผมเป็นแค่เพื่อนบ้านของเขาครับ
แต่ผมทนกับการกระทำของเขาไม่ได้จริงๆ

(ไพโรลุกขึ้นอธิบายอย่างเจ็บแค้น) ท่านคิดดูเถอะ

ที่จริงนะเขามีทั้งเลื่อย ทั้งพลั่ว ทั้งเสียมครบ

แต่เวลาที่ผมไปขอยืมเขากลับบอกว่าไม่มีสักอย่าง

สุราษฎร์ธานี

พยาบาลแก่ๆ เข้าเวรดูแลคนไข้ให้กนิยา ปูผ้าที่นอนให้ใหม่ แม้กระทั่งเช็ดตัว ทำความสะอาดให้ เสร็จงานแล้วกลับมาคุยให้เพื่อนพยาบาลฟัง

พยาบาลแก่ : คนไข้ชายแก่เตียงโน้นมีรอยสักที่อวัยวะเพศด้วย (พยาบาลแก่เล่า)

พยาบาลคนอื่นๆ : แก่สักว่าอย่างไร (ถามด้วยความสนใจและอยากรู้)

พยาบาลแก่ : แก่สักว่า “สุนี่”

ทุกคนอยากรู้อยากเห็นบ้าง วันต่อมาพยาบาลสาวเข้าเวรจึงตรวจสอบว่าจริงหรือไม่ ก็ปฏิบัติเหมือนเดิม คือให้คนไข้กนิยา ปรับผ้าปูที่นอน และเช็ดตัว ทำความสะอาดร่างกายทั่วตัว พอกลับมาถึงห้องพักเพื่อนๆ ก็มาถามว่าคนไข้ชายแก่คนนั้น สักคำว่า “สุนี่” ไว้ที่อวัยวะเพศจริงหรือไม่

พยาบาลสาว : ฉันไม่เห็นเลย “สุนี่” นะ เห็นแต่ “สุราษฎร์ธานี”

ค้างคินหรือชั่วคราว

บริเวณหน้าโรงแรม “จ๋าเยี่ยมโฮเต็ล” ก่อนสองยาม บรรดาผีเสื้อราตรีทั้งหลายต่างกรีดกรายหาคู่

ผีเสื้อราตรี : ป้าขา...ไม่สนใจหุ่นอวบๆ ขาวๆ อย่างหนูเหรอกคะ
(สาวน้อยยกโตเร่เสนอสินค้าให้กับตาเต๋อหน้าเช่อกคนหนึ่ง)

ตาเต๋อ : เออ...จะ...ว่าแต่ป้าจะต้องจ่ายเท่าไร
(หนุ่มวัยดีกตะกุกตะกักถามเพราะยังใหม่สถานที่แถวนี้)

สาวน้อยเดินเข้ามาถอดแขนเมื่อเห็นว่าเหยื่อติดเบ็ด

ผีเสื้อราตรี : ป้าจะค้างคินหรือชั่วคราวละจ๊ะ

ตาเต๋อ : อ้า...เอ้อ...ไม่ค้างคิน...ไม่ชั่วคราว...เอาชั่วคราวได้มั๊ย!!!

เจลิมชัย กทม.

ใช้ลูกคิด

เชลล์แมนขายเครื่องคิดเลขเดินเข้าไปที่ร้านขายของชำแห่งหนึ่ง เพื่อเสนอขายเครื่องคิดเลข เข้าไปก็เจอเจ้าแม่แก๊งอยู่

เชลล์แมน : สวัสดีครับเจ้าแม่

เจ้าแม่ : ชาวกสิ มีอะไร

เชลล์แมน : ที่ร้านขายดีมั๊ยครับ

เจ้าแม่ : ขายลืชี่ ขายลืมากเลย

เชลล์แมน : แล้วเจ้าแม่คิดเงินยังไงครับ ใช้อะไรคิดครับเวลามีตัวเลขมาๆ

เจ้าแม่ : อ้าวก็ใช้ลูกคิดนาชี่

เชลล์แมน : โอ้ย...เจ้าแม่โบราณมากเลย

เดี๋ยวนี้เค้าไม่ใช้ลูกคิดกันแล้วครับ มันต้องใช้เครื่องคิดเลข

เจ้าแม่ : แต่อ้าวใช้ลูกคิด **โน่นลูกชายอ้าวเป็งคงคิดเงิน**

เค้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ไม่นานั่งจิ้มเครื่องคิดเลขอยู่หรอก

นักร้องสาว

น้องอ๊อบ ชื่อร้านอาหารชายตีมีเสียงเพลงขับกล่อมลูกค้าผู้มาใช้บริการ เปิดบริการตั้งแต่ 10.00 น. ถึง 02.00 น. นอกจากอาหารรสชาติดีราคาไม่แพง ยังมีเพลงให้ฟังทั้งลูกทุ่ง ลูกกรุง ลูกเขมร (กันตรึม)

“คนในอยากออก คนนอกอยากเข้า” นี่คือสังขรณ์ในโลกแห่งความจริง ทุกหน่วยงานสาขาอาชีพ ที่นี้ก็เช่นกันทั้งเด็กเสิร์ฟและนักร้อง คนนี้เข้าคนนั้นออก

บ้ายแก่ๆ วันนี้หญิงสาวสองคนรูปร่างหน้าตาดีหรือเปล่าไม่แน่ใจ เป็นคนทางภาคอีสานแน่นอนมาพบผู้จัดการร้านอาหารที่นี่

เด็กสาวคนแรก : หนูมาสมัครเป็นนักร้องค่ะ

ผู้จัดการ : ถนัดร้องเพลงแนวไหน

เด็กสาวคนที่สอง : ลำเพลิน ลำซิ่งค่ะ

ผู้จัดการ : ที่นี่ไม่รับสมัครนักร้องลาว

เด็กสาวคนแรก : อ้าว...ไม่รับนักร้องลาวแล้วประกาศทำไมล่ะ

ผู้จัดการ : ประกาศที่ไหน เมื่อไหร่

เด็กสาวคนที่สอง : ที่ป้ายหน้าร้านไงคะ

ผู้จัดการ : อ้อ...เอ...แต่ป้ายที่หน้าร้านฉันเขียนว่า

“รับสมัครนักร้องสาว” ไม่ใช่นักร้องลาว

เด็กสาวคนแรก : นักร้องลาวนะคะไม่ใช่นักร้องสาว

ผู้จัดการห้องอาหารรีบออกมาดูป้ายรับสมัครที่หน้าร้าน พอเห็นชัดๆ ถนัดตา

ตัวอย่างซ้ำๆ

ผู้จัดการ : ไอ้... ย คนไหนวะ

เลือกหลบทาง ส.เสื่อ จนเหลือเป็น ล.ลิ่ง

นายช็อกกับนายบื้อในกรุงลอนดอน

นายช็อกกับนายบื้อ สองหนุ่มอีสานไทย ถึงแม้เขาทั้งสองจะเป็นคนเซ่อๆ ซ่าๆ อยู่บ้าง แต่ก็มีโอกาสดีได้นั่งเครื่องบินไปทำงานที่เมืองผู้ดีอังกฤษ

นายบื้อนั้นมีคติประจำกายว่า “เข้าเมืองตาหลิ่วก็ต้องหลิ่วตาตาม” ดังนั้น ทุกวันอาทิตย์เขาจะเข้าโบสถ์เหมือนฝรั่งทั่วไปปฏิบัติกัน

วันหนึ่ง...นายบื้อกลับจากโบสถ์มาถึงที่พักโดยมีกระบอกตาข้างหนึ่งเขี้ยวคล้ำ เป็นวง นายช็อกคู่หูของเขาถามว่าไปโดนอะไรมา นายบื้อรีบเล่าแจ้งแฉลงไซ้ในทันที

นายบื้อ : คือว่า...ตอนที่ทุกคนในโบสถ์ลุกขึ้นยืนนะ แหม่มสาวสวยคนนึง
ไปโดนอะไรมา
ที่อยู่แถวหน้าข้านะ ชายกระโปรงของเธอ... อูย... อูย...

เปิดร่นขึ้นไปถึงกัน...ด้วยความหวังดี ข้าเลยเอื้อมมือ
ข้ามไปดึงมันร่นปิดลง เผอิญเธอหันมาเห็นพอดี
เลยชกเข้าให้เต็มลูกตานี้แหละ!!

อาทิตย์ต่อมา...นายบื้อกลับจากโบสถ์โดยมีอาการกระบอกตาเขี้ยวคล้ำ ดูจะหนัก
กว่าคราวก่อน

นายช็อก : อีกแล้วเรอะ (นายช็อกเกลอของเขาร้องอึ้ง)

แกนี่ถ้าจะเจ็บแล้วไม่จำ

นายบื้อ : ทำไมข้าจะไม่จำล่ะพวก...ข้าจำแม่นทีเดียว (นายบื้อแก้ตัว)

แหม่มคนเดิมล่ะแหละ...แล้วเธอก็ยืนเปิดกันเหมือนอาทิตย์ก่อน

ทีนี้ไฉ่ฝรั่งหน้าเซ่อที่มันยืนอยู่ข้างข้านะซี

มันชิงเอื้อมมือไปดึงชายกระโปรงลงมาปิด

ไฉ่ข้าก็รู้ว่าเธอไม่ชอบแบบนี้

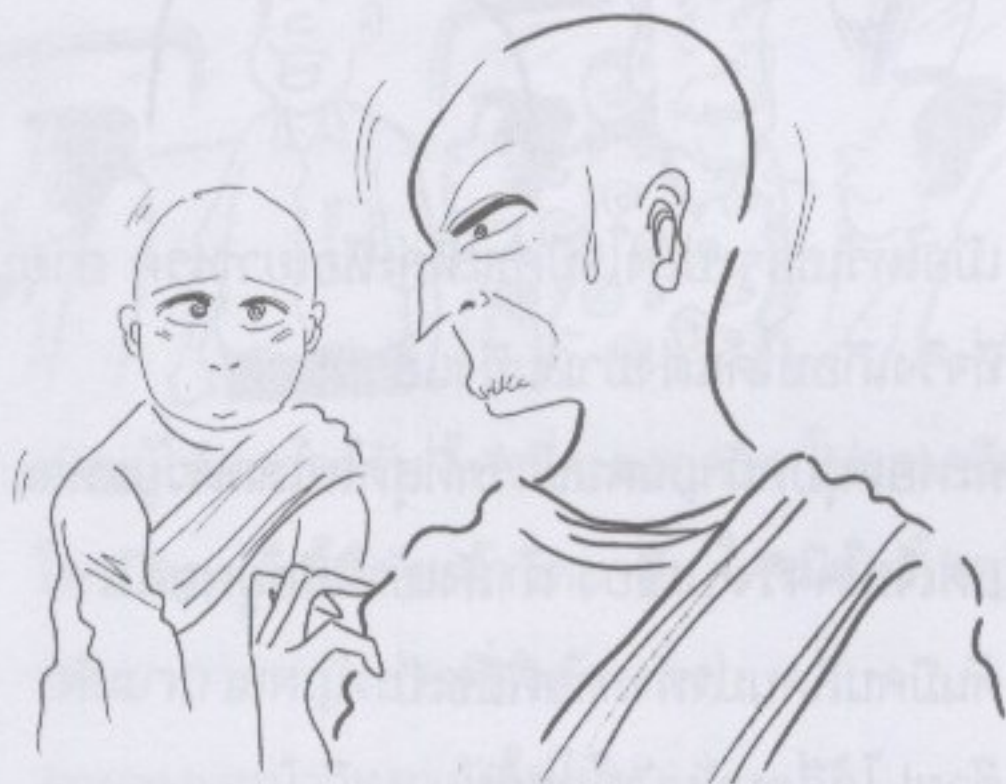
ข้าเลยช่วยถลกคืนให้ ก็พอดีเธอหันมา...อูยยย!!!

มันคนละคนกันนี่

ปรณิบัติรับใช้อธิการวัดมาช้านานมิเคยได้ไปไหน วันหนึ่งแม่ชีอาวุโสภิต์ขอลาพักผ่อนแต่ก่อนจะไปได้มอบหมายให้ชีสาวคนหนึ่งรับหน้าที่แทนจนกว่าแม่ชีอาวุโสภิต์จะกลับวันแรกที่มารับหน้าที่แทน เมื่อแม่ชีสาวนำอาหารเข้าไปให้ในห้องนอนพระอธิการก็กวักมือเรียกให้เข้าไปใกล้ๆ แล้วกระซิบบอกว่า

พระอธิการ : แม่ชีละออ รู้หรือเปล่าว่าพ่อมีลูกบุญแฉอยู่ระหว่างขา
ตัวแม่ชีเองก็มีแม่บุญแฉอยู่ระหว่างขา ถ้าเราเอาลูกบุญแฉ
มาไขแม่บุญแฉ มันจะเปิดประตูสวรรค์ได้เชียวนา

แม่ชีละออได้ฟังเช่นนั้นก็เกิดความอยากขึ้นสวรรค์ จึงยอมให้พระอธิการไขประตูทุกวัน จนแม่ชีอาวุโสภิต์กลับมาจึงเล่าเรื่องพระอธิการให้ฟัง

แม่ชีชรา : อะไรนะ! (แม่ชีอาวุโสภิต์รู้สึกคั่งแค้น) ไฉ้เตมาหัวงูจอมปลิ้นปล้อน!
ทีกับฉันมันบอกว่าไฉ้มันของมันเป็นแดรของนักบุญกาเบรียน
มันว่าเป่าแล้วจะได้ขึ้นสวรรค์

ทัตต์จันย เจลิมชัย

นายช็อกช็อคได้แค่เกือบๆ

สองสาวใหญ่รำพึงรำพันแก่กัน

พริ้มเพรา : เมื่อไหร่เธอจะปลงใจมีคู่ชะที่สะท้อเยาวเรศ อายุปุ่นนี้แล้ว

เยาวเรศ : ที่จริงเกือบได้แต่่งมาหนนึ่งแล้วนะ

กะพ่อหนุ่มหน้ามนคนน่ารักที่สุดในโลกด้วยแหละ

แต่เจ็บใจจริงๆ เซียว กำลังเข้าพิธีอยู่พอดี

ดันมีคนสี่คนมาทำลายพิธีซะนี่

พริ้มเพรา : ต้าย! ไ้สี่คนนั้นมันใครกัน

เยาวเรศ : เก๊าะ...เมียหนึ่งกะลูกสามของเจ้าบ่าวชั้นนะซี

เฉลิมชัย กทม.

ของใหญ่

คำว่า “ของ” มีความหมายที่สำคัญ 2 อย่างคือ

อย่างที่ 1 หมายถึงสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ

อย่างที่ 2 หมายถึง อวัยวะเพศทั้งบุรุษและสตรี

รถยนต์โดยสารจากกรุงเทพฯ จะเข้าอุดรธานี ต้องแวะจอดส่งผู้โดยสาร 2 แห่ง คือ แห่งแรกหน้าวิทยาลัยครู (ปัจจุบันคือสถาบันราชภัฏ) แห่งที่ 2 คือ บขส. ขณะที่รถวิ่งจะถึงวิทยาลัยครูอุดรธานีก็มีหญิงชราคนหนึ่งเดินขอทางไปยังประตูเพื่อจะลงพร้อมกับเสียงประกาศของกระเป่ารถให้ผู้โดยสารเตรียมสิ่งของให้พร้อม

กระเป่ารถ : ท่านผู้โดยสารครับ ใครที่จะลงอุดรฯ โปรดเตรียมตัวนะครับ
ใครมีของเล็กให้ส่งหน้าวิทยาลัย ใครมีของใหญ่ให้ไปส่งที่บขส.
(หันมาถามหญิงชราที่กำลังจะลง)

ยายจะส่งหน้าวิทยาลัยใช่ไหม

ยาย : เอ้อ...ยายเปลี่ยนใจแล้วละ

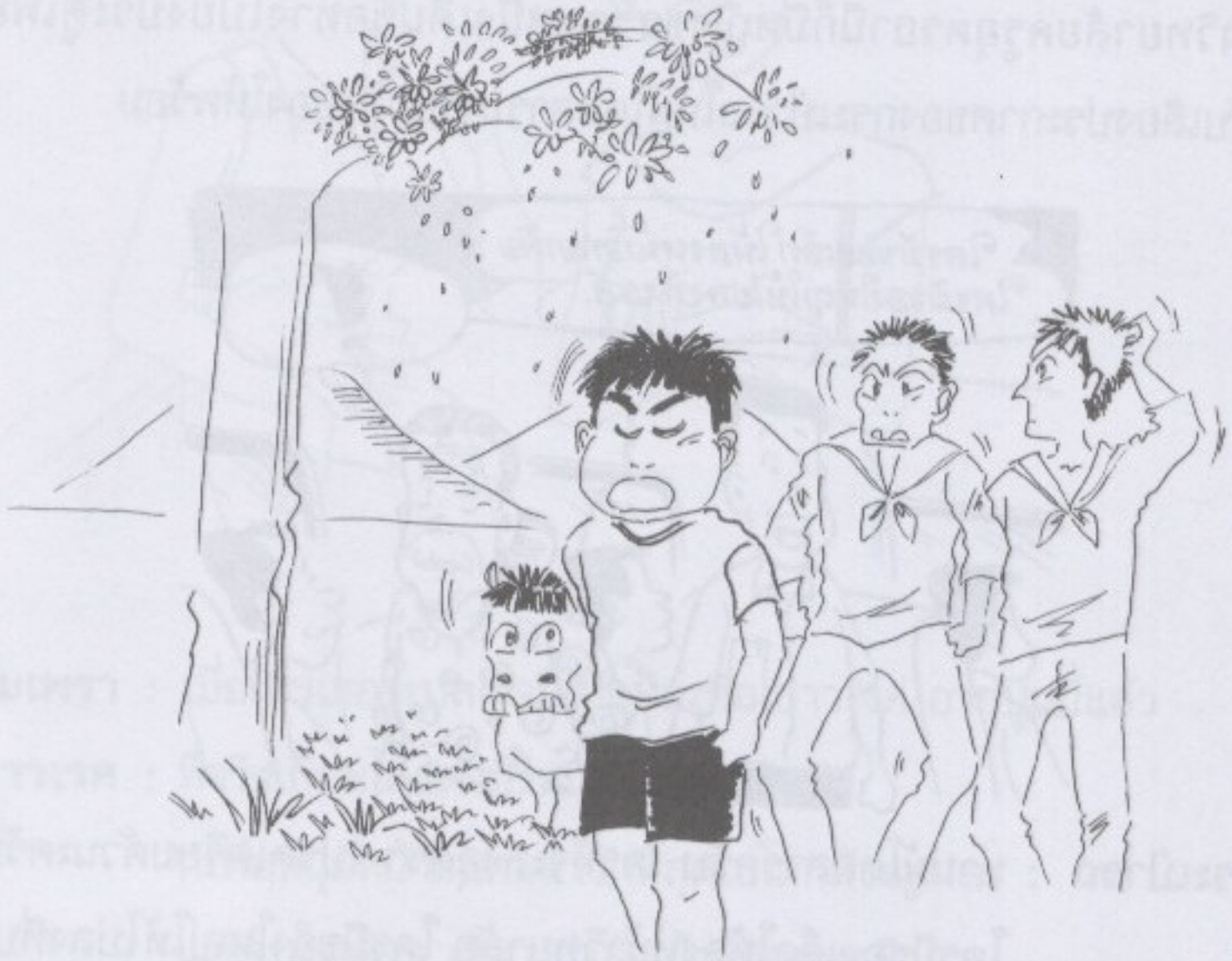
จะไปส่งที่ บขส. ดีกว่า

(ทั้งๆ ที่บ้านแกก็อยู่ข้างวิทยาลัยนั่นแหละ)

ประพันธ์ บุรารมย์

กลาสีกับเด็กชานา

กลาสีสองคนออกทะเลมาเป็นเวลานาน พอได้มีโอกาสขึ้นฝั่งก็ชวนกันไปหา
เหล้ากิน พอมาได้ที่ก็กอดคอกันเดินเต็งหน้าเต็งหลังหาที่เที่ยวต่อ แต่ปรากฏว่าตาม
ชนบทแบบนี้ไม่มีสถานเจริญมาให้เที่ยวเลย เจียบเป็นเป่าสาก ทั้งสองรู้สึกเซ็งในอารมณ์
ขณะกำลังหันรีหันขวางจะไปไหนดีก็เห็นเด็กคนนึงเดินจูงลาผ่านมา จึงคิดจะหาเรื่อง
แกล้งเด็กแก้เซ็ง

กลาสีคนหนึ่ง : (แซวขึ้นว่า) เอ้ย! ไ้หนุ เอ็งพาน้องชายมาเดินทั้งที่
ทำไมต้องใช้เชือกผูกคอมันด้วยล่ะ

เด็กคนนั้น : อ้อ...ก็เพื่อไม่ให้มันไต่ต้นไม้ไปเป็นกลาสีนะสิ

สมศักดิ์ จ.นนทบุรี

เฝ้าให้หน่อย

กำนันหนಾಯมาเที่ยวกรุงเทพฯ ด้วยอยากให้เห็นกรุงเทพฯ ว่าเจริญขนาดไหน สวยขนาดไหน ไครๆ ถึงอยากมากันนัก แก่หมาแท็กซีมาลงที่สนามหลวง แก่เดินเล่นในสนามหลวงจนเพลิน บังเอิญปวดท้องถ่ายแกไม่รู้จะถ่ายที่ใดจึงหลบข้างต้นไม้ มองซ้ายขวาไม่มีใครเห็นจึงปลดทุกข์เรียบร้อย แล้วเอาหมวกที่แกใส่มาคลุมกองอุจจาระไว้ พอตีมีหนุ่มคนหนึ่งผ่านมาทางนี้เข้าจึงถาม

ชายหนุ่ม : ทำอะไรหรือลุง

กำนันหนಾಯ : จี๊ๆ อย่าเอ็ดไปเตี้ยวนกเขาลุงตื่น ราคาเป็นแสนเชียวนะพ่อหนุ่ม นี่ถ้าลุงโง่กว่าคนขายซื้อกรงด้วย มันขายกรงตั้ง 5 หมื่น ลุงเลยซื้อแต่นกเขากะว่าหาซื้อแถวนี้เอาคงมีน้อย

ชายหนุ่ม : อ้อ...มีลุงเดินไปอีกหน่อยก็มีกรงนกขายแล้ว

กำนันหนಾಯ : เอ...แต่ลุงไปไม่ได้ไม่มีใครอยู่กับนก

ชายหนุ่ม : แล้วลุงไว้ใจผมหรือเปล่านั้น ผมจะเฝ้าให้

กำนันหนಾಯ : (ลึงเลนิดหน่อย) งั้นก็ได้เอ็งกตหมวกแน่นๆ นะ

ชายหนุ่มนั่งกตหมวกเป็นชั่วโมงสองชั่วโมงกำนันหนಾಯก็ไม่มา เอะใจก็เลยเอามือล้วงดูในหมวก กำเต็มทีเพราะกลัวนกเขาจะบินลอดออกมา ปรากฏว่าจับเอากองอุจจาระเต็มมือ เลอะไปทั้งมือ เหม็นอีกต่างหาก (มึง...กูเจอเมื่อไรที่ไหนกูจะตีบให้ติดดิน เชียว ฮืม...ฮืม...)

หน้อย ชาญา บ้านตะเคียนจุก

จะทำไม

เจ้าหนูจอนนี่เพิ่งจะถูกส่งมาอยู่โรงเรียนประจำในเมืองใหญ่ ด้วยความเป็นห่วง
แม่จึงมาเยี่ยมจอนนี่ในวันหยุด

แม่ : เป็นยังไงบ้างลูก เพื่อนๆ ชาวกรุง (แม่ถามด้วยความเป็นห่วง)

จอนนี่ : แย่ครับแม่ คนที่นี่แปลกๆ คนที่นอนทางซ้ายผม
เอาหัวโขกกำแพงทั้งคืน ใครว่าก็ไม่หยุด

แม่ : น่ากลัวจัง งั้นก็แย่สิลูก

จอนนี่ : ไม่แค่นั้นสิครับ คนทางขวายังแล้วใหญ่

ร้องลั่นเหมือนวัวออกลูกทั้งคืนเลยเหมือนกัน

แม่ : ตายแล้ว แล้วลูกทำไงล่ะ

จอนนี่ : ผมจะทำไ้ได้ล่ะครับแม่ (หนูน้อยตอบด้วยแววตาใสซื่อบริสุทธิ์)

ผมก็หัดเป่าแซ็กโซโฟนที่พ่อซื้อให้ล่ะสิครับ

ถ้าไม่ช้อาย

ด.ช.ตั๋อยตีวิดวัยแปดขวบ รู้สึกสงสัยเป็นอย่างมากที่เห็นพ่อแม่อายุก็มากแล้ว แต่ทำไมตัวเค้ากลับอายุแค่แปดขวบเอง ช่องว่างระหว่างวัยดูมันต่างกันอย่างเหลือเกิน ช่างไม่สมเหตุสมผลเลย

วันหนึ่งแกปากคั่นๆ ถามแม่ว่า

ด.ช.ตั๋อยตีวิด : แม่ครับ ผมถามจริงๆ เอะ ผมเป็นลูกแท้ๆ ของพ่อกับแม่หรือเปล่าครับ

แม่ : ทำไมลูกถามอย่างนั้นล่ะ
ก็ต้องเป็นสายเลือดเดียวกันอยู่แล้ว

ด.ช.ตั๋อยตีวิด : แล้วทำไมผมถึงอายุน้อยกว่าที่ควรเป็นล่ะ

แม่ : เอ้อ...เป็นเพราะพ่อของลูกเป็นคนช้อายมาก

ด.ช.ตั๋อยตีวิด : มันเกี่ยวอะไรด้วยล่ะครับ

แม่ : เกี่ยวมากเลย ถ้าเขาไม่ช้อายมัวแต่จดๆ จ้องๆ ไม่กล้าทำอะไรซะหลายปีล่ะก็

ป่านนี้ลูกต้องอายุสิบแปดเข้าไปแล้ว

สมศักดิ์ จ.นนทบุรี